

1979. évi 27. törvényerejű rendelet

a Magyar Népköztársaság¹ és a Németországi Szövetségi Köztársaság között a kettős adóztatás elkerülésére a jövedelem-, a hozadéki és a vagyonadók területén Budapesten, 1977. évi július 18-án aláírt egyezmény kihirdetéséről²

Hatályos: 2007. 01. 01. – 2011. 12. 31.

(A megerősítő okiratok kicserélése Bonnban, 1979. év augusztus hó 27. napján megtörtént.)

1. § A Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsa³ a Magyar Népköztársaság és a Németországi Szövetségi Köztársaság között a kettős adóztatás elkerülésére a jövedelem-, a hozadéki és a vagyonadók területén Budapesten, 1977. évi július 18-án aláírt egyezményt e törvényerejű rendelettel kihirdeti.

2. § Az egyezmény magyar nyelvű szövege a következő:

„ Egyezmény a Magyar Népköztársaság és a Németországi Szövetségi Köztársaság között a kettős adóztatás elkerülésére a jövedelem-, a hozadéki és a vagyonadók területén

A Magyar Népköztársaság és a Németországi Szövetségi Köztársaság
Figyelembe véve a Helsink-i Európai Biztonsági és Együttműködési Konferencia Záróokmányát,
attól az óhajtól vezetve, hogy gazdasági kapcsolataik fejlesztése és könnyítése céljából az adóügyi akadályokat kiküszöböljék,
a következőkben állapodtak meg:

1. cikk

Személyi hatály

Az Egyezmény azokra a személyekre terjed ki, akik az egyik Szerződő Államban vagy mindkét Szerződő Államban illetőséggel bírnak.

2. cikk

Az Egyezmény alá eső adók

(1) Az Egyezmény, a beszedés módjára való tekintet nélkül, azokra az adókra terjed ki, amelyeket a jövedelem, a hozadék és a vagyon után a Szerződő Államok egyikében beszédnek.

(2) Jövedelem-, hozadéki és vagyonadóknak tekintendők mindazok az adók, amelyeket a teljes jövedelem, a teljes vagyon, vagy a jövedelem vagy a vagyon részei vagy a hozadék után szednek be, ideértve az ingó vagy ingatlan vagyon elidegenítéséből származó nyereség utáni adókat, a bérösszegadókat, valamint a vagyonnövekmény utáni adókat is.

(3) Az Egyezmény értelmében adóknak tekintendők

a) a Németországi Szövetségi Köztársaságban:

a jövedelemadó,

a társulati adó,

a vagyonadó,

a föld- és telekadó,

az ipari adó;

b) a Magyar Népköztársaságban:

a jövedelemadó,

a nyereségadó,
a vállalati különadó,
a házáadó,
a házértékadó,
a föld- és telekadó,
a közséjfejlesztési hozzájárulás,
a kereskedelmi társaságok osztalék- és nyereség kifizetéseit utáni illeték.

(4) Az Egyezmény érvényes minden olyan azonos vagy hasonló jellegű adóra is, amelyet az Egyezmény aláírása után a jelenleg létező adók mellett vagy azok helyett szednek be.

3. cikk

Általános meghatározások

(1) Az Egyezmény értelmében, ha az összefüggés mást nem kíván:

a) „az egyik Szerződő Állam” és „a másik Szerződő Állam” kifejezés, az összefüggésnek megfelelően, a Magyar Népköztársaságot vagy a Németországi Szövetségi Köztársaságot jelenti, és ha ennek az Egyezménynek céljaira földrajzi értelemben használják, azt a területet, ahol az illető állam adójoga érvényes;

b) a „személy” kifejezés magában foglalja a természetes személyeket és a társaságokat;

c) a „társaság” kifejezés jelenti a jogi személyeket, vagy azokat a jogalanyokat, amelyeket az adóztatás szempontjából jogi személyként kezelnek;

d) az „egyik Szerződő Állam vállalkozása” és a „másik Szerződő Állam vállalkozása” kifejezés az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy, illetőleg a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy által folytatott vállalkozást jelent;

e) az „illetékes hatóság” kifejezés a Magyar Népköztársaság részéről a pénzügyminisztert, a Németországi Szövetségi Köztársaság részéről a szövetségi pénzügyminisztert jelenti.

(2) Az Egyezménynek az egyik Szerződő Állam által történő alkalmazásánál, ha a szövegösszefüggés mást nem kíván, bármely, másképpen meg nem határozott kifejezésnek olyan értelme van, mint amilyent arra nézve ennek az államnak az Egyezmény által érintett adókra vonatkozó joga megállapít.

4. cikk

Lakóhely az adó szempontjából

(1) Az Egyezmény értelmében az „egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy” kifejezés olyan személyt jelent, aki ennek az államnak a joga szerint ott, lakóhelye, állandó tartózkodási helye, üzletvezetésének helye vagy más hasonló ismérv alapján, adóköteles.

(2) Amennyiben egy természetes személy az [\(1\) bekezdés](#) szerint mindkét Szerződő Államban illetőséggel bír, a következők érvényesek:

a) A személy abban a Szerződő Államban tekintendő illetőséggel bírónak, amelyben állandó lakóhellyel rendelkezik. Ha mindkét Szerződő Államban rendelkezik állandó lakóhellyel, úgy abban a Szerződő Államban tekintendő illetőséggel bírónak, amelyben létérdekeinek központja van.

b) Amennyiben nem határozható meg, hogy a személy létérdekeinek központja melyik Szerződő Államban van, vagy a Szerződő Államok egyikében sem rendelkezik állandó lakóhellyel, úgy abban a Szerződő Államban tekintendő illetőséggel bírónak, amelyben szokásos tartózkodási helye van.

c) Amennyiben az a) és b) pontok alapján nem határozható meg, hogy a személy melyik Szerződő Államban tekintendő illetőséggel bírónak, a Szerződő Államok a 25. cikk szerint járnak el.

(3) Amennyiben más, mint egy természetes személy az [\(1\) bekezdés](#) szerint mindkét Szerződő Államban illetőséggel bír, abban a Szerződő Államban tekintendő illetőséggel bírónak, amelyben tényleges üzletvezetésének helye van.

5. cikk

(1) Az Egyezmény értelmében a „telephely” kifejezés állandó berendezést jelent, amelyben a vállalkozás tevékenységét egészben vagy részben kifejti.

(2) A „telephely” kifejezés magában foglalja különösen:

- a) a vezetés helyét,
- b) a fiókot,
- c) az irodát,
- d) a gyártelepet,
- e) a műhelyt,
- f) a bányát, a kőfejtőt, vagy a föld kincseinek kiaknázására szolgáló más telepet,
- g) az olyan építési kivitelezést vagy szerelést, amelynek időtartama 12 hónapot meghalad.

(3) Nem tekintendők telephelynek:

- a) azok a berendezések, amelyeket kizárólag a vállalkozás javainak vagy áruinak raktározására, kiállítására vagy kiszolgáltatására használnak;
- b) a vállalkozás javainak vagy áruinak olyan készletei, amelyeket kizárólag raktározás, kiállítás vagy kiszolgáltatás céljából tartanak;
- c) a vállalkozás javainak vagy áruinak olyan készletei, amelyeket kizárólag abból a célból tartanak, hogy azokat egy másik vállalkozás megmunkálja vagy feldolgozza;
- d) az állandó berendezés, amelyet kizárólag abból a célból tartanak fenn, hogy a vállalkozás részére javakat vagy árukat vásároljanak vagy információkat szerezzenek;
- e) az állandó berendezés, amelyet kizárólag abból a célból tartanak fenn, hogy a vállalkozást reklámozzák, információkat adjanak, tudományos kutatást végezzenek vagy hasonló tevékenységet folytassanak, amely előkészítő vagy kisegítő jellegű.

(4) Amennyiben egy személy – kivéve az [\(5\) bekezdés](#) értelmében a független képviselőt – az Egyik Szerződő Államban a másik Szerződő Állam vállalkozása érdekében tevékenykedik, úgy az előbb említett államban akkor adott a telephely, ha a személynek meghatalmazása van a vállalkozás nevében szerződéseket kötni és meghatalmazásával ebben az államban rendszeresen él, kivéve, ha tevékenysége javaknak vagy áruknak a vállalkozás részére való vételére korlátozódik.

(5) Az egyik Szerződő Állam vállalkozását nem lehet úgy tekinteni, mintha annak a másik Szerződő Államban telephelye volna, csupán azért, mert tevékenységét ott alkusz, bizományos, vagy más független képviselő útján fejti ki, amennyiben ezek a személyek rendes üzleti tevékenységük keretében járnak el.

(6) Egyedül azáltal, hogy az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró társaság egy olyan társaságot ural vagy azt egy olyan társaság uralja, amely a másik Szerződő Államban illetőséggel bír, vagy ott (akár telephely útján, akár más módon) fejti ki tevékenységét, a két társaság egyike sem lesz a másik telephelye.

6. cikk

Ingatlan vagyontól származó jövedelem

(1) Ingatlan vagyontól származó jövedelem abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyben ez a vagyon fekszik.

(2) Az „ingatlan vagyon” kifejezést annak a Szerződő Államnak a joga szerint kell meghatározni, amelyben a vagyon fekszik. A kifejezés minden esetben magában foglalja az ingatlan vagyon tartozékát, a mező- és erdőgazdasági üzemek élő és holt felszerelését, azokat a jogokat, amelyekre a földterületekre vonatkozó polgári jogi előírások nyerne alkalmazást, az ingatlan vagyon használati jogát, valamint az ásványlelőhelyeknek, forrásoknak és a föld más kincseinek kiaknázásáért vagy kiaknázásának jogáért járó változó vagy állandó térítésekre vonatkozó jogokat; hajók és légijárművek nem tekintendők ingatlan vagyonnak.

(3) Az [\(1\) bekezdés](#) az ingatlan vagyon közvetlen használatából, bérbe adásából vagy haszonbérbe adásából, valamint a használat minden más fajtájából származó jövedelemre érvényes.

(4) Az [\(1\) és \(3\) bekezdés](#) a vállalkozás ingatlan vagyontól származó jövedelmére és a szabad foglalkozás gyakorlására szolgáló ingatlan vagyontól származó jövedelemre is érvényes.

7. cikk

Vállalkozási nyereség

(1) Az egyik Szerződő Állam vállalkozásának nyeresége csak ebben az államban adóztható, kivéve, ha a vállalkozás tevékenységét a másik Szerződő Államban egy ott levő telephely útján fejti ki. Amennyiben a vállalkozás ily módon fejti ki tevékenységét, úgy a vállalkozás nyeresége a másik államban adóztható, azonban csak olyan mértékben, amilyen mértékben az ennek a telephelynek tudható be.

(2) Ha az egyik Szerződő Állam vállalkozása tevékenységét a másik Szerződő Államban egy ott levő telephely útján fejti ki, úgy ennek a telephelynek mindegyik Szerződő Államban azokat a nyereségeket kell betudni, amelyeket akkor érhetett volna el, ha azonos vagy hasonló tevékenységet, azonos vagy hasonló feltételek mellett mint önálló vállalkozás fejtett volna ki és azzal a vállalkozással lebonyolított forgalmában, amelynek telephelye, teljesen független lett volna.

(3) A telephely nyereségének megállapításánál az e telephely miatt felmerült költségek, beleértve az üzletvezetési és általános ügyviteli költségeket, levonhatók, tekintet nélkül arra, hogy abban az államban merültek-e fel, ahol a telephely fekszik, vagy máshol.

(4) Javaknak és áruknak a vállalkozás részére történő pusztá vásárlása alapján a telephelynek nem számítható be nyereség.

(5) Amennyiben a nyereségekhez olyan jövedelem tartozik, amellyel az Egyezmény más cikkei foglalkoznak, úgy azoknak a cikkeknak rendelkezéseit a jelen cikk rendelkezései nem érintik.

8. cikk

Hajózás és légiforgalom

(1) Az a nyereség, amely tengeri hajóknak vagy légijárműveknek a nemzetközi forgalomban való üzemeltetéséből származik, csak abban a Szerződő Államban adóztható, amelyikben a vállalkozás tényleges üzletvezetésének helye van.

(2) Az a nyereség, amely belvízi hajózás lebonyolítására szolgáló hajók üzemeltetéséből származik, csak abban a Szerződő Államban adóztható, amelyikben a vállalkozás tényleges üzletvezetésének helye van.

(3) Ha egy belvízi vagy tengerhajózási vállalkozás tényleges üzletvezetésének helye egy hajó fedélzetén van, e hely abban a Szerződő Államban levőnek tekintendő, amelyikben e hajó hazai kikötője fekszik, vagy hazai kikötő hiányában, abban a Szerződő Államban, amelyikben a hajó üzemben tartója illetőséggel bír.

(4) Az előző három bekezdés értelemszerűen érvényes hajózási vagy légiforgalmi vállalkozások poolban, közös üzemeltetésben vagy egyéb nemzetközi üzemeltetésű szervezetben való részvételére is, függetlenül attól, hogy a forgalmat saját vagy bérelt járművekkel bonyolítják le.

9. cikk

Kapcsolt vállalkozások

Amennyiben

a) az egyik Szerződő Állam vállalkozása közvetlenül vagy közvetve a másik Szerződő Állam vállalkozásának üzletvezetésében, ellenőrzésében vagy tőkéjében részesedik, vagy

b) ugyanazok a személyek közvetlenül vagy közvetve az egyik Szerződő Állam vállalkozásának és a másik Szerződő Állam vállalkozásának üzletvezetésében, ellenőrzésében vagy tőkéjében részesednek

és ezekben az esetekben a két vállalkozás egymás között kereskedelmi vagy pénzügyi kapcsolataikra tekintettel olyan feltételekben állapodnak meg, vagy olyan feltételeket szabnak, amelyek eltérnek azoktól, amelyekben független vállalkozások egymással megállapodnának, úgy az a nyereség, amelyet a vállalkozások egyike e feltételek nélkül elért volna, e feltételek miatt azonban nem ért el, ennek a vállalkozásnak a nyereségéhez hozzászámítható és megfelelően megadóztatható.

10. cikk

Osztalék

(1) Az osztalék, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró társaság a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek fizet, a másik államban adóztható.

(2) Ez az osztalék mindamellett abban a Szerződő Államban is, amelyben az osztalékot fizető társaság illetőséggel bír, ennek az államnak a joga szerint megadóztatható; az adó azonban nem haladhatja meg:

a) az osztalék bruttó összegének 5%-át, ha a jogosult egy olyan társaság, amely az osztalékot fizető társaság tőkéjének legalább 25%-ával közvetlenül rendelkezik;

b) a csendestárs [\(4\) bekezdés](#) szerinti bevételeinek 25%-át;

c) az osztalék bruttó összegének 15%-át minden egyéb esetben.

(3) Amennyiben az egyik Szerződő Államban a társasági nyereség adójának tétele a felosztott nyereségekre alacsonyabb, mint a fel nem osztott nyereségekre és a különbség 20 vagy annál több százalékpont, az adó, amelyet ebben az államban az osztalék után beszednek, a [\(2\) bekezdéstől](#) eltérően az osztalék bruttó összegének 15%-a lehet. Ennek az is feltétele, hogy az osztalék ebben a Szerződő Államban illetőséggel bíró társaságtól származzon és élvezője a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró olyan társaság legyen, amelynek – egyedül vagy más, ez utóbbi társaságot uraló vagy e társaság által uralt személyekkel együtt – az elsőként említett államban illetőséggel bíró társaságban a szavazatra jogosító érdekeltsége közvetlenül vagy közvetve legalább 25%-os.

(4) A jelen cikkben használt „osztalék” kifejezés részvényekből, élvezeti részvényekből vagy élvezeti jegyekből, bányarészjegyekből vagy nyereségrészesedést biztosító más jogokból származó jövedelmet, valamint egyéb társasági érdekeltségből származó olyan jövedelmet jelent, amely annak az államnak az adójoga szerint, amelyben a nyereséget felosztó társaság illetőséggel bír, a részvényekből származó jövedellel azonos elbírálás alá esik. Ide értendők a valamely vállalkozásban csendes társként való érdekeltségből, a nyereségektervezvényekből vagy nyereségrészesedéssel kölcsönből származó jövedelmek, továbbá a felosztások a beruházási társaságok (Investmentsfonds) részjegyeire.

(5) Az [\(1\)](#), [\(2\)](#) és [\(3\) bekezdés](#) nem alkalmazandó, ha az osztalék egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró kedvezményezettjének a másik Szerződő Államban, amelyben az osztalékot fizető társaság illetőséggel bír, telephelye van és az érdekeltség, amely után az osztalékot fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez tartozik. Ebben az esetben a 7. cikket kell alkalmazni.

(6) Ha az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró társaság nyereséget vagy jövedelmet élvez a másik Szerződő Államból, úgy ez a másik állam nem adóztathatja meg sem az osztalékot, amelyet a társaság nem ebben a másik államban illetőséggel bíró személynek fizet, sem a társaság nyereségét nem veheti a fel nem osztott nyereség adója alá, még akkor sem, ha a kifizetett osztalék vagy a fel nem osztott nyereség egészben vagy részben a másik államban elért nyereségből vagy jövedelemből áll.

11. cikk

Kamat

(1) A kamat, amely az egyik Szerződő Államból származik és amelyet a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek fizetnek, csak a másik államban adóztatható.

(2) Az ebben a cikkben használt „kamat” kifejezés állami kölcsönökből, kötvényekből, még akkor is, ha azok a földterületre bejegyzett jelzáloggal vannak biztosítva és mindenfajta követelésből származó jövedelmet, valamint minden más jövedelmet jelent, amely annak az államnak az adójoga szerint, amelyből származik, a kölcsönből származó jövedellel azonos elbírálás alá esik.

(3) Az [\(1\) bekezdés](#) nem alkalmazandó, ha a kamat egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró kedvezményezettjének a másik Szerződő Államban, amelyből a kamat származik, telephelye van és a követelés, amely után a kamatot fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez tartozik. Ebben az esetben a 7. cikket kell alkalmazni.

(4) A kamat akkor tekintendő az egyik Szerződő Államból származónak, ha az adós maga ez az állam vagy egyik tartománya vagy ezek egyik területi közigazgatási szervelete vagy valamely ebben az államban illetőséggel bíró személy. Ha azonban a kamat adósának, függetlenül attól, hogy a Szerződő Államok egyikében illetőséggel bír-e, az egyik Szerződő Államban telephelye van, és az adósság, ami után a kamatot fizetik, a telephely céljaira keletkezett és a kamatot a telephely viseli, a kamat abból a Szerződő Államból származónak tekintendő, amelyikben a telephely van.

(5) Ha az adós és a hitelező, vagy mindegyikük és egy harmadik személy között különleges kapcsolatok állnak fenn és ezért a fizetett kamat az alapjául szolgáló követeléshez mérten meghaladja azt az összeget, amelyben az adós és a hitelező e kapcsolatok nélkül megállapodott volna, úgy ezt a cikket csak ez utóbbi összegre lehet alkalmazni. Ebben az esetben a többletösszeg mindegyik Szerződő Állam joga szerint és az Egyezmény más rendelkezéseinek figyelembevételével adóztatható.

12. cikk

Licenrdij